

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/177/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715205544
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3715205544.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne Trenčine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., t.č. Q. XXX, S. republika, právne zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU ŠTRBÁŇ, s.r.o., so sídlom Púchov, Dvory 1932, IČO 36 867 454 proti žalovanému U. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., W. slobody 1622/27, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Tomášovou, so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C/197/2015-190 zo dňa 30. septembra 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 163 ods. 1,2, § 256 ods. 1, § 257 zákona č. 150/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že sa žalobkyňa domáhala žalobou proti žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.03.2019, č.k. 4C/197/2015-189 súd konanie prerušil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2019. Vzhľadom k tomu, že návrh na pokračovanie v konaní nebol podaný do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd konanie prerušil, súd konanie zastavil. O trovách súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP za použitia § 257 CSP. Tým, že žalobkyňa a žalovaný v zákonnej šesť mesačnej lehote podaním návrhu nepožiadali súd o pokračovanie v konaní, procesne zavinili zastavenie konania, preto súd v zmysle ustanovenia § 257 CSP o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že poukazuje v celom rozsahu aj na skutkové a právne argumenty uvedené v ostatných častiach tohto písomného podania, nakoľko toto podanie obsahuje nielen odvolanie voči napadnutému uzneseniu, ale aj návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní spolu s návrhom žalobkyne na pokračovanie v konaní. Namietala, že k nepodaniu návrhu na pokračovanie v konaní zo strany žalobkyne došlo výlučne z ospravedliteľného dôvodu existujúceho na strane právneho zástupcu žalobkyne, kedy pre prípad jeho neexistencie by žalobkyňa rozhodne pristúpila k podaniu návrhu na pokračovanie v konaní. Počas prebiehajúceho sporu začal žalovaný avizovať ochotu dohodnúť sa na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov mimosúdne, čo napokon viedlo k zhodnému návrhu strán sporu na odročenie

pojednávania nariadeného na deň 28.03.2019, v dôsledku ktorého súd konanie prerušil. Podanie návrhu na prerušenie konania (resp. odročenie pojednávania) bol zo strany žalobkyne motivovaný výlučne príslubom žalovaného, že v priebehu mesiaca máj 2019 pricestuje žalovaný (žijúci mimo SR) na SR a bude tak možné uskutočniť mimosúdne rokovanie ohľadom usporiadania predmetu sporu. Žalobkyňa a taktiež jej právny zástupca opakovane a iniciatívne vyzývali právnu zástupkyňu žalovaného a rovnako aj žalovaného na uskutočnenie stretnutia a vyjadrenie sa k jej návrhom na možnosti mimosúdneho vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak bezvýsledne. Skutočnosti, ktoré vyvolali zmeškanie lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na strane žalobkyne, mali pôvod vo výnimočných okolnostiach prevádzky advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalobkyne. V rámci advokátskej kancelárie právneho zástupcu žalobkyne mal a mohol vypracovať a následne podať návrh na pokračovanie v konaní výlučne JUDr. F.M. (ako konateľ), ktorý bol v čase uplynutia lehoty na vykonanie zmeškaného úkonu v zahraničí, pričom ostatní členovia advokátskej kancelárie o plynúcej lehote na podanie návrhu na pokračovanie v konaní ani nevedeli (nakoľko JUDr. F.M. výlučne osobne danú právnu vec spravoval), teda nemohli vykonať opatrenia na zamedzenie zmeškania lehoty. Pokiaľ by žalovaný nebol počas prerušeného konania takto absolútnym spôsobom pasívny a na návrhy žalobkyne by reagoval, resp. by ju nezavádzal o jeho údajnom záujme vec mimosúdne urovnať, k zastaveniu konania napadnutým uznesením by nedošlo, nakoľko by bol spor urovnaný mimosúdnym konsenzom alebo by bol zo strany žalobkyne podaný návrh na pokračovanie v konaní (pokiaľ by žalovaný oznámil neakceptovanie návrhov žalobkyne). Súdny spor bol prerušený práve za účelom uzavretia dohody, ku ktorej dosiahnutiu mali prispieť aktívne obe strany sporu (nie len žalobkyňa). Na základe vyššie uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací tak preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobkyne dospel k záveru, že súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

6. Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

7. Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala proti žalovanému vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze manželstva. Súd nariadil pojednávanie dňa 28.03.2019, pričom podaniami doručenými súdu dňa 28.03.2019 žalobkyňa spolu so žalovaným zhodne navrhli, aby súd pojednávanie odročil z dôvodu mimosúdnych rokovaní za účelom uzatvorenia dohody o vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 4C/197/2015-189 zo dňa 28.03.2019 konanie prerušil. Nakoľko ani jedna zo strán do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania nepodala návrh na pokračovanie v konaní, súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím (uznesenie č.k. 4C/197/2015-190 zo dňa 30.09.2019) konanie zastavil. Žalobkyňa podala dňa 14.10.2019 na súd prvej inštancie návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní spolu s návrhom na pokračovanie v konaní a s odvolaním proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C/197/2015-190 zo dňa 30.09.2019. Súd prvej inštancie návrh na odpustenie zmeškania lehoty vyhodnotil ako nedôvodný a preto uznesením č.k. 4C/179/2015-207 zo dňa 16.10.2019 zamietol návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty na podanie návrhu na pokračovanie prerušeného konania a zamietol návrh žalobkyne na pokračovanie v konaní.

9. Na podporu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poznamenáva, že prerušenie konania podľa § 163 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytmmq>> je osobitným prípadom obligatórneho prerušenia konania, t.j. súd je povinný konanie prerušiť. Osobitný charakter má z toho dôvodu, že kým dôvody uvádzané v § 162 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytmmq>> majú charakter prekážok v konaní, konsenzus strán sporu o prerušení alebo odročení pojednávania je prejavom dispozície s konaním, a to predovšetkým dispozičným prejavom žalobcu. Prerušenie konania podľa § 163 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytmmq>> má teda charakter procesnej sankcie za pasivitu v spore, preto súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

10. Z prvej vety ustanovenia § 163 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytmmq>> ods. 2 CSP vyplýva, že ak je konanie prerušené na základe zhodného návrhu strán sporu, súd v konaní pokračuje len na návrh niektorej zo strán sporu, nikdy nie ex offo. Ak takýto návrh nie je v stanovenej lehote podaný, súd nemá inú možnosť, ako konanie zastaviť. Zákonodarca v danom ustanovení nedáva súdu možnosť rozhodnúť, či konanie zastaví, ak to uzná za vhodné, alebo v ňom bude pokračovať. Zo znenia citovaného ustanovenia: „súd konanie zastaví“ vyplýva, že súd je povinný konanie zastaviť, ak v stanovenej lehote nie je podaný návrh na pokračovanie v konaní. Uvedené ustanovenie, a to ani v spojení so základnými princípmi uvedenými v čl. 1 až 18 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgax>>, neukladá súdu povinnosť zisťovať, či strany sporu majú záujem v konaní pokračovať. Ak strana má záujem o pokračovanie v konaní, je jej procesnou povinnosťou podať potrebný návrh. Nie je povinnosťou súdu suplovať aktivitu strán sporu.

11. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobkyne je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej k prerušeniu konania uznesením zo dňa 28.03.2019, č.k. 4C/197/2015-189 došlo na základe zhodného návrhu strán v zmysle § 163 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytmmq>>. V prejednávanej veci teda obe strany sporu navrhli, aby súd súd prvej inštancie pojednávanie odročil (z dôvodu mimosúdnych rokovaní za účelom uzatvorenia dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov) a následne do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania ani jedna zo strán sporu nenavrhol v konaní pokračovať, v dôsledku čoho muselo byť konanie v súlade s § 163 CSP <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytmmq>> zastavené. Odvolacie námietky žalobkyne týkajúce sa dôvodov odpustenia zmeškania lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, resp. dôvodov nepodania návrhu na pokračovanie v konaní, nemožno považovať za dôvody, ktoré by boli spôsobilé primäť odvolací súd k tomu, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania zrušil a následne, aby súd prvej inštancie v konaní pokračoval. Bolo v záujme žalobkyne, aby došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a nezostala v spore pasívna. Žalobkyňa nič nebránilo, aby podala návrh na pokračovanie v konaní, a to aj napriek tomu, že po prerušení konania malo dôjsť medzi žalobkyňou a žalovaným k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom v konečnom dôsledku ani nedošlo medzi stranami sporu k rokovaniu o novej dohode. Odvolací súd navyše poznamenáva, že práve žalobkyňa má mať v kontradiktórnom spore v prvom rade záujem na pokračovaní v konaní, nie na jeho odročovaní, čím vznikajú zbytočné prietahy a v prípade, že zostane pasívna, musí znášať následky takéhoto svojho konania.

12. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zastavení konania ako i súvisiacom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu však žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli, odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).